

KIRGIZ DESTANI

ZEKİ HAFIZOĞULLARI

Aksakal Kılıçbek'e

Günü gelmiş
Gök çatlamış
Yarılmış Tanrı Dağları
Böğründen bir atlı
Terkisinde bir kız çıkmış
Adı Kırgız

Sürmüş atını dolu dizgin
Ovanın tam orta yerine
Diz çökmüş şükretmiş dağlara
Çoğalmış zamanla
Ün salmış

Gün gelmiş
Sığmamış ovaya
Kopmuş Tanrı Dağlarından
Dağılmış dört bir yana
Adı Türk olmuş

Yenmiş
Yenilmiş
Tutsak olmuş
Kırmış birbirini
Acımasız
Ana yurtlar kurmuş
Ana yurtlar istilâ etmiş
Geçirmiş kendi öz evlâtlarını
Kılıçtan

Kısacası
Acılar tatlılarla
Bir tarih yazmış
Türkün Tarihi

Gün gelmiş
Dağılmış Türkün yurdu
Kimi erkin
Kimi köle
Sürmüş gitmiş bilgisizlik
Çağlar boyu

Siline yazmış Türkün izi tarihten
Ama bir gün
Bitmiş acılar
Bir ufuk açılmış önünde
Kırgızın
Tanrı Dağları kadar yalçın
Doruklarındaki karlar kadar
Temiz
ve Aydınlık

Bu erkinlik dönemidir
Özgürlük önümüzde bir çizgi
Kuşkunuz olmasın
Toplanacağız
Kıracağız yoksulluğu
Tek değiliz artık çoğuz
Erkin adımlarla
Birlikte yürüyeceğiz
Uygarlığa
And olsun

Ey Koca Kırgız
Unutma
Biz dün değiliz
Artık yarınız
Anladık insan olduğumuzu
Tek bir davamız var şimdi
Yüceltmek insanı
Sunmak sevgiyi herkese
Ayırmamak yetmiş iki milleti
Mecusîyi çağırabilmek özümûze
Coşmak birlikte
Yeni çağlarda
Durmayın
Koşun gelin
Birlikte üretelim sevgiyi
Issık Gölde
Sunalım
Kırgız Kızlarının
Al dudaklarından
Koşalım barışa
Korkma
De
Değmez mi buna
İnsan olmak

Issık Göl 1.7.1993